

# Cartea lui Daniel - O sută șaptezeci și patru

*Înțelegeri profetice și revelații divine: înțelegerea viziunii lui Daniel și a implicațiilor ei pentru zilele de pe urmă*

Jeff Pippenger

2024-04-04

Pe măsură ce abordăm al treilea război prin procură, reprezentat în versetele treisprezece până la cincisprezece, ne vom reaminti ceea ce a condus până la aceste versete. În capitolul zece, Daniel primește viziunea sa finală, iar prin aceasta este identificat ca înțelegând atât viziunile profetice interne, cât și pe cele externe. Cuvântul ebraic „dabar”, care înseamnă „cuvânt”, este tradus prin „lucru”. În capitolul nouă, când Gabriel a venit să-l facă pe Daniel să înțeleagă viziunea celor două mii trei sute de zile, cuvântul ebraic „dabar” a fost tradus prin „chestiune”.

Da, pe când vorbeam eu în rugăciune, iată că omul Gabriel, pe care-l văzusem mai înainte în vedenie, venind în zbor iute, m-a atins pe la vremea jertfei de seară. El m-a înștiințat, a vorbit cu mine și a zis: „Daniele, am venit acum să-ți dau pricepere și înțelegere. La începutul rugăciunilor tale a ieșit porunca, iar eu am venit să ți-o vestesc; căci tu ești preaiubit. De aceea, ia aminte la cuvânt și înțelege vedenia.” Daniel 9:21–23.

Când Gabriel i-a spus lui Daniel să „înțeleagă lucrul și să ia aminte la vedenie”, cuvântul ebraic „biyn” a fost tradus atât prin „a înțelege”, cât și prin „a lua aminte”. Cuvântul înseamnă a separa în minte. Gabriel l-a înștiințat pe Daniel să facă o separare mentală între „dabar”, tradus prin „lucru”, și „mareh”, tradus prin „vedenie”. Pentru a înțelege interpretarea pe care Gabriel i-o dădea lui Daniel cu privire la profeția celor două mii trei sute de ani, Daniel trebuia să recunoască deosebirea dintre vedenia profetică reprezentată ca „lucrul” și vedenia profetică „mareh”. „Lucrul”, care este „dabar”, însemnând cuvânt, reprezintă linia externă a profeției, iar vedenia „mareh” reprezintă linia internă a profeției.

În capitolul zece din Daniel, primul adevăr care îi este descoperit studentului profeției este că Daniel reprezintă poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, care înțelege atât liniile interne, cât și pe cele externe ale profeției.

În al treilea an al lui Cyrus, împăratul Persiei, i-a fost descoperit un lucru lui Daniel, al cărui nume se numea Belșațar; și lucrul era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; și el a înțeles lucrul și a avut pricepere despre vedenie. Daniel 10:1.

„Lucrul” este cuvântul ebraic „dabar”, iar „vedenia” este vedenia „mareh”. Ca profet, Daniel reprezintă poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, a cărui împlinire desăvârșită este cea a celor o sută patruzeci și patru de mii. Al treilea an al lui Cyrus îl așază pe Daniel în linia de reformă care a început la timpul sfârșitului, în 1989. În „acele zile”, reprezentând istoria de la 1989 până la legea duminicală care urmează să vină curând în Statele Unite, Daniel jelea timp de trei săptămâni. În linia de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii, perioada de jale marchează cele trei zile și jumătate în care cei doi martori din Apocalipsa, capitolul unsprezece, sunt morți în uliță. Ulița

acelei cetăți mari, a Sodomei și a Egiptului, unde a fost răstignit și Domnul nostru, este și valea lui Ezechiel a oaselor uscate și moarte.

În capitolul zece, Daniel este transformat după chipul lui Hristos și este atins de trei ori înainte ca Gabriel să tâlcuiască vedenia pe care Daniel a văzut-o. Vedenia a produs o separare a două clase de închinători. Evanghelia veșnică produce întotdeauna două clase de închinători. Daniel a reprezentat clasa de închinători înfățișată ca cei o sută patruzeci și patru de mii, în contrast cu clasa care a fugit înspăimântată dinaintea vedeniei.

Înainte de capitolul zece, Gabriel a venit de trei ori la Daniel pentru a-i tâlcui o vedenie. El a tâlcuit vedeniile din capitolele șapte și opt, care au ilustrat împărățiile profeției biblice atât în manifestarea lor politică (capitolul șapte), cât și în manifestarea lor religioasă (capitolul opt). Apoi, în capitolul nouă, Gabriel a tâlcuit profeția celor două mii trei sute de ani. Gabriel sosește în capitolul zece pentru a încheia tâlcuirea care a rămas necompletă în capitolul nouă și pentru a-i oferi lui Daniel tâlcuirea viziunii care a produs cele două clase de închinători. Gabriel îi oferă mai întâi lui Daniel, în versetul paisprezece, o privire generală asupra viziunii.

Și acum am venit să-ți fac să înțelegi ce se va întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă; căci vedenia este încă pentru multe zile. Daniel 10:14.

Vederea lui Hristos, care a produs două categorii de închinători, reprezintă ceea ce va veni asupra poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Interpretarea capitolelor șapte și opt a fost o interpretare a istoriei reprezentate prin ridicarea și căderea împărățiilor profeției biblice, ilustrate, respectiv, prin fiare de pradă și animale ale sanctuarului. Interpretarea capitolului nouă a fost o analiză detaliată a diferitelor perioade profetice reprezentate în cadrul profeției celor două mii trei sute de ani. Într-un fel, vederea lui Hristos glorificat din capitolul zece reprezintă ceea ce va veni asupra poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Înainte ca Gabriel să înceapă prezentarea detaliată a istoriei, care este interpretarea vederii lui Hristos glorificat, el îi amintește lui Daniel că i-a spus deja ce reprezintă interpretarea.

Apoi el a zis: „Știi pentru ce am venit la tine? Și acum mă voi întoarce să mă lupt cu căpetenia Persiei; iar când voi pleca, iată că va veni căpetenia Greciei.” Daniel 10:20.

Гавриил напоминает Даниилу, что в четырнадцатом стихе он сказал ему, что пришёл, чтобы дать Даниилу понимание того, что постигнет народ Божий в последние дни; и он ожидал, что Даниил будет воспринимать нижеследующее изложение пророческой истории в этом контексте. Даниил искал определённого понимания с первого дня, когда начал скорбеть.

Apoi mi-a zis: „Nu te teme, Daniele, căci din cea dintâi zi în care ți-ai pus inima să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite, și eu am venit din pricina cuvintelor tale. Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; însă, iată, Mihail, una dintre căpeteniile cele mai de seamă, a venit să-mi ajute; și am rămas acolo, la împărății Persiei.” Daniel 10:12, 13.

După cele trei săptămâni de jale ale lui Daniel, el a văzut vedenia lui Hristos, care se alinia în mod profetic cu vedenia lui Hristos pe care Ioan în Patmos o văzuse.

„Nije se pojavio niko manji od samoga Sina Božjeg Danilu. Ovaj opis sličan je onome koji je dat Jovanu kada mu se Hristos otkrio na ostrvu Patmos. Naš Gospod sada dolazi s drugim nebeskim vesnikom da pouči Danila o onome što će se zbiti u poslednjim danima. Ovo znanje dato je Danilu i nadahnućem zapisano za nas na koje su došli svršeci sveta.“

„Marele adevăruri descoperite de Răscumpărătorul lumii sunt pentru aceia care caută adevărul ca pe niște comori ascunse. Daniel era un om în vârstă. Viața lui se scursese în mijlocul fascinațiilor unei curți păgâne, mintea lui fiind împovărată de treburile unui mare imperiu; și totuși el se abate de la toate acestea pentru a-și smeri sufletul înaintea lui Dumnezeu și a căuta cunoașterea planurilor Celui Preaînalt. Iar, ca răspuns la rugăciunile lui stăruitoare, lumină din curțile cerești a fost transmisă pentru aceia care aveau să trăiască în zilele de pe urmă. Cu câtă stăruință, așadar, ar trebui să-L căutăm pe Dumnezeu, ca El să ne deschidă înțelegerea spre a cuprinde adevărurile aduse nouă din Cer.”

„«Și numai eu, Daniel, am văzut vedenia; iar oamenii care erau cu mine n-au văzut vedenia; dar i-a apucat o mare cutremurare, astfel încât au fugit să se ascundă... Și nu a mai rămas putere în mine; căci frumusețea feței mele s-a prefăcut în mine în stricăciune și n-am mai păstrat nicio putere.» Aceasta va fi experiența fiecăruia care este cu adevărat sfințit. Cu cât vederile lor asupra măreției, slavei și desăvârșirii lui Hristos vor fi mai clare, cu atât mai viu își vor vedea propria slăbiciune și imperfecțiune. Ei nu vor avea nicio înclinație să-și revendice un caracter fără păcat; ceea ce li s-a părut drept și frumos în ei înșiși va apărea, în contrast cu curăția și slava lui Hristos, numai ca nevrednic și supus stricăciunii. Atunci când oamenii sunt despărțiți de Dumnezeu, când au vederi foarte neclare despre Hristos, atunci spun: „Sunt fără păcat; sunt sfințit.”»

„Atunci Gabriel i s-a arătat prorocului și i-a vorbit astfel: «Daniele, om preaiubit, înțelege cuvintele pe care ți le spun și stai drept în picioare; căci acum sunt trimis la tine.» Și, când mi-a rostit cuvântul acesta, am stat în picioare tremurând. Apoi mi-a zis: «Nu te teme, Daniele, căci din cea dintâi zi în care ți-ai pus inima să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite, iar eu am venit din pricina cuvintelor tale.»”

„Ce mare onoare i-a fost arătată lui Daniel de către Maiestatea cerului! El își mângâie slujitorul tremurând și îl asigură că rugăciunea lui a fost auzită în cer și că, drept răspuns la acea cerere fierbinte, îngerul Gabriel a fost trimis să influențeze inima împăratului Persiei. Monarhul se împotrivi impresiilor Duhului lui Dumnezeu în timpul celor trei săptămâni cât Daniel postise și se rugase, dar Prințul cerului, arhanghelul Mihail, a fost trimis să întoarcă inima împăratului încăpățânat spre a întreprinde o acțiune hotărâtă pentru a răspunde rugăciunii lui Daniel.

„‘Atunci când mi-a rostit asemenea cuvinte, mi-am plecat fața spre pământ și am rămas mut. Și iată că unul care avea înfățișarea fiilor oamenilor mi-a atins buzele.... Și a zis: Om preaiubit, nu te teme; pace ție! Fii tare, da, fii tare! Și când mi-a vorbit, am fost întărit și am zis: Să vorbească domnul meu, căci m-ai întărit.’ Atât de mare era slava dumnezeiască descoperită lui Daniel, încât el nu putea îndura priveliștea. Atunci solul Cerului a acoperit strălucirea prezenței sale și i s-a arătat profetului ca „unul care avea înfățișarea fiilor oamenilor”. Prin puterea Sa dumnezeiască, El l-a întărit pe acest om al integrității și al credinței, ca să audă solia trimisă lui de la Dumnezeu.

„Daniel a fost un slujitor devotat al Celui Preaînalt. Viața sa lungă a fost plină de fapte nobile de slujire pentru Stăpânul său. Curăția caracterului său și statornicia sa neclintită în credincioșie sunt egalate numai de smerenia inimii sale și de căința sa înaintea lui Dumnezeu. Repetăm: viața lui Daniel este o ilustrare inspirată a adevăratei sfințiri.” Review and Herald, 8 februarie 1881.

अध्याय दस में दानियेल का अनुभव अंतमि दनों में परमेश्वर की उस प्रजा का प्रतनिधित्व करता है, जो दानियेल और यूहन्ना के समान यीशु मसीह के प्रकाशन को समझती है। दानियेल को उस भवषियद्वाणीगत इतिहास में स्थापित करने की कुंजी, जहाँ उसका यह अनुभव स्थिति है, इस तथ्य पर आधारित है कि वह शोक कर रहा था, और इक्कीस दनों के अंत में मीखाएल भेजा गया। प्रथम पद में दानियेल अभिलेख करता है कि उसे भवषियद्वाणी के आंतरिक और बाह्य दोनों दर्शनों की समझ थी। इक्कीस दनों से पूर्व दानियेल को उन दोनों दर्शनों की अपूर्ण समझ थी, परन्तु गब्रिएल की व्याख्या के साथ दानियेल “वस्तु” और “दर्शन” को भन्नि-भन्नि प्रकाशनों के रूप में पूर्णतः ग्रहण कर लेता है।

„Când se apropia vremea încheierii celor șaptezeci de ani de robie, mintea lui Daniel a fost profund preocupată de profețiile lui Ieremia. El a văzut că sosise timpul când Dumnezeu urma să-i mai acorde poporului Său ales încă o încercare; și, cu post, smerire și rugăciune, a stăruit înaintea Dumnezeului cerului în favoarea lui Israel, prin aceste cuvinte: «Doamne, Dumnezeule mare și înfricoșat, care păzești legământul și îndurarea față de cei ce Te iubesc și față de cei ce păzesc poruncile Tale»; noi am păcătuim, am săvârșit nelegiuire, am lucrat cu răutate și ne-am răzvrătit, abătându-ne de la poruncile Tale și de la judecățile Tale; n-am ascultat nici de robii Tăi, prorocii, care au vorbit în Numele Tău către împărații noștri, către căpeteniile noastre, către părinții noștri și către tot poporul țării.”

„Observați aceste cuvinte. Daniel nu își proclamă propria credincioșie înaintea Domnului. În loc să pretindă că este curat și sfânt, el se identifică pe sine cu cei cu adevărat păcătoși din Israel. Înțelepciunea pe care Dumnezeu i-a împărtășit-o era cu mult mai presus de înțelepciunea înțelepților lumii, așa cum lumina soarelui care strălucește pe cer la amiază este mai puternică decât cea mai palidă stea. Totuși, cugetați la rugăciunea de pe buzele acestui om atât de mult favorizat de Cer. Cu adâncă umilire, cu lacrimi și cu sfâșiere a inimii, el mijlocește pentru sine și pentru poporul său. Își deschide sufletul înaintea lui Dumnezeu, mărturisindu-și propria nevrednicie și recunoscând măreția și maiestatea Domnului.”

„Câtă sinceritate și câtă ardoare îi caracterizează rugăciunile! El se apropie tot mai mult de Dumnezeu. Mâna credinței se întinde în sus pentru a apuca făgăduințele neclintite ale Celui Preaînalt. Sufletul său se luptă în agonie. Și are dovada că rugăciunea sa este auzită. El simte că biruința este a lui. Dacă noi, ca popor, ne-am ruga așa cum s-a rugat Daniel și ne-am lupta așa cum s-a luptat el, smerindu-ne sufletele înaintea lui Dumnezeu, am vedea răspunsuri la cererile noastre tot atât de evidente cum i-au fost date lui Daniel. Ascultați cum își susține cauza înaintea curții Cerului:

„«Dumnezeul meu, pleacă-Ți urechea și ascultă; deschide-Ți ochii și privește pustiirile noastre și cetatea peste care este chemat Numele Tău; căci nu pentru dreptățile noastre Îți aducem înaintea rugăciunile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari. Doamne, ascultă; Doamne, iartă; Doamne, ia aminte și lucrează; nu zăbovi, pentru Tine Însuși, Dumnezeul meu; căci peste cetatea Ta și peste poporul Tău este chemat Numele Tău. Și pe când vorbeam eu, mă rugam și

îmi mărturisesc păcatul meu și păcatul poporului meu, ... omul Gabriel, pe care îl văzusem în vedenie la început, venind în zbor iute, m-a atins cam pe vremea jertfei de seară.»”

„Pe măsură ce rugăciunea lui Daniel se înălța, îngerul Gabriel a venit în zbor din curțile cerești, ca să-i spună că cererile lui au fost auzite și ascultate. Acest înger puternic fusese însărcinat să-i dea pricepere și înțelegere, — să-i descopere tainele veacurilor viitoare. Astfel, în timp ce căuta cu stăruință să cunoască și să înțeleagă adevărul, Daniel a fost adus în comuniune cu solul delegat al Cerului.

„Omul lui Dumnezeu se ruga nu pentru un avânt al unor simțăminte fericite, ci pentru cunoașterea voii divine. Și dorea această cunoaștere nu numai pentru sine, ci și pentru poporul său. Marea lui povară era pentru Israel, care nu păzea, în sensul cel mai strict, Legea lui Dumnezeu. El recunoaște că toate nenorocirile lor au venit asupra lor ca urmare a călcărilor acelei Legi sfinte. El spune: «Noi am păcătuit, am făcut nelegiuire.... Din pricina păcatelor noastre și a nelegiuirilor părinților noștri, Ierusalimul și poporul Tău au ajuns de ocară pentru toți cei din jurul nostru.» Ei își pierduseră caracterul lor deosebit, sfânt, ca popor ales al lui Dumnezeu. «Acum dar, Dumnezeul nostru, ascultă rugăciunea robului Tău și cererile lui și fă să lumineze fața Ta peste sfântul Tău locaș pustiit.» Inima lui Daniel se întoarce cu dorință arzătoare spre sanctuarul pustiit al lui Dumnezeu. El știe că propășirea lui poate fi restaurată numai atunci când Israel se va pocăi de călcările Legii lui Dumnezeu și va deveni smerit, credincios și ascultător.”

„Ca răspuns la cererea sa, Daniel a primit nu numai lumina și adevărul de care el și poporul său aveau cea mai mare nevoie, ci și o privire asupra marilor evenimente ale viitorului, până la venirea Răscumpărătorului lumii. Cei care pretind că sunt sfințiți, în timp ce nu au nicio dorință să cerceteze Scripturile sau să se lupte cu Dumnezeu în rugăciune pentru o înțelegere mai clară a adevărului biblic, nu știu ce este adevărata sfințire.”

“Cei ce cred din inimă Cuvântul lui Dumnezeu vor flămânzi și vor înseta după cunoașterea voii Sale. Dumnezeu este autorul adevărului. El luminează înțelegerea întunecată și dă minții omenești puterea de a cuprinde și de a înțelege adevărurile pe care El le-a descoperit.

„Daniel a vorbit cu Dumnezeu. Cerul i s-a deschis înainte. Dar înaltele onoruri care i-au fost acordate au fost rezultatul umilirii și al căutării stăruitoare. El nu socotea, așa cum fac mulți în vremea de față, că nu are importanță ce credem, dacă suntem doar sinceri și Îl iubim pe Isus. Adevărata iubire pentru Isus va conduce la cea mai atentă și stăruitoare cercetare cu privire la ceea ce este adevărul. Hristos S-a rugat ca ucenicii Săi să fie sfințiți prin adevăr. Acela care este prea nepăsător ca să facă o cercetare neliniștită și plină de rugăciune după adevăr va fi lăsat să primească rătăcirii care se vor dovedi spre ruinarea sufletului său.

„În vremea vizitei lui Gabriel, profetul Daniel nu a fost în stare să primească instrucțiuni suplimentare; dar, câțiva ani mai târziu, dorind să cunoască mai mult despre subiecte care nu fuseseră încă pe deplin explicate, s-a pus din nou să caute lumină și înțelepciune de la Dumnezeu. «În zilele acelea eu, Daniel, am fost în jale trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine aleasă, nici carne și nici vin n-au intrat în gura mea și nu m-am uns deloc.... Apoi mi-am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că era un om îmbrăcat în in, având mijlocul încins cu aur

curat din Ufaz. Trupul lui era ca hrisolitul, fața lui era ca înfățișarea fulgerului, ochii lui erau ca niște făclii de foc, brațele și picioarele lui erau ca strălucirea aramei lustruite, iar glasul cuvintelor lui era ca vuietul unei mari mulțimi.»”

„Nici o persoană mai prejos decât Fiul lui Dumnezeu i S-a arătat lui Daniel. Această descriere este asemănătoare cu aceea dată de Ioan atunci când Hristos i S-a descoperit pe insula Patmos. Domnul nostru vine acum împreună cu un alt sol ceresc pentru a-l învăța pe Daniel ce avea să se întâmple în zilele de pe urmă. Această cunoaștere i-a fost dată lui Daniel și a fost consemnată prin inspirație pentru noi, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” Review and Herald, 8 februarie 1881.

Tafsiri ambayo Gabrieli, “mjumbe wa mbinguni aliyekabidhiwa,” alikuwa akimletea Danieli ilikuwa ni ukamilisho wa tafsiri ambayo alikuwa ameanza kumpa Danieli katika sura ya tisa. Mbinu ya “mstari juu ya mstari” inahitaji kwamba tuwianishe tafsiri na mazingira yanayohusiana ya sura ya tisa na ya kumi, pamoja, ili kuligawa sawasawa kielelezo cha unabii. Ni katika tafsiri hii ndipo maono ya mito ya Ulai na Hiddekel yanaungana.

Daniyel yari yarasobanukiwe, abikuye mu bitabo bya Yereimiya na Mose, ko gukizwa kw’ubwoko bw’Imana kwari kwegereje. Muri ubwo buryo, Daniyel ahagarariye ubwoko bw’Imana bwo mu minsi ya nyuma busobanukiwe ko gukizwa kwa nyuma kw’ubwoko bw’Imana kwegereje. Abo bantu bo mu minsi ya nyuma bazamenya ko batatanyirijwe mu buryo bw’umwuka, nk’uko byashushanyijwe na Daniyel wari waratanyirijwe mu bucakara bw’imyaka mirongo irindwi y’ubunyage i Babuloni. Hanyuma bazasobanukirwa ko bo, kimwe na Daniyel, bagomba kugaragaza igisubizo ku mimerere yabo yo gutatanywa gihuje n’umuti ushushanywa n’“inshuro ndwi” zo mu gice cya makumyabiri na gatandatu cya Lewi.

Mugihe ubunararibonye bwo kwicisha bugufi bugereranywa na Daniyeli, busabwa n’umuti watanzwe mu Balewi makumyabiri na gatandatu, bugaragajwe mu minsi y’imperuka, ubwoko bw’Imana bwo mu minsi y’imperuka buzaba bumaze igihe runaka mu cyunamo. icyo gihe kirasozwa igihe Mikayeli marayika mukuru amanutse.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

A veți pieri printre neamuri, și țara vrăjmașilor voștri vă va mistui. Iar aceia dintre voi care vor mai rămâne se vor topi în nelegiuirea lor, în țările vrăjmașilor voștri; și, de asemenea, se vor topi împreună cu ei în neleguirile părinților lor. Dacă își vor mărturisi nelegiuirea lor și nelegiuirea părinților lor, cu fărâdelegea prin care au păcătuit împotriva Mea, și că au umblat împotriva Mea; și că și Eu am umblat împotriva lor și i-am adus în țara vrăjmașilor lor; dacă atunci inimile lor netăiate împrejur se vor smeri și vor primi pedeapsa nelegiurii lor: atunci Îmi voi aduce aminte de legământul Meu cu Iacov, și de legământul Meu cu Isaac, și de legământul Meu cu Avraam. Îmi voi aduce aminte; și Îmi voi aduce aminte de țară. Țara va fi și ea părăsită de ei și își va avea sabatele ei, cât va zăcea pustie fără ei; iar ei vor primi pedeapsa nelegiurii lor, pentru că, da, pentru că au nesocotit judecățile Mele și sufletul lor a urât rânduielile Mele. Și totuși, pentru toate acestea, când vor fi în țara vrăjmașilor lor, nu-i voi lepăda și nu-i voi urî, ca să-i nimicesc de tot și să-Mi rup legământul cu ei, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor. Ci, de dragul lor, Îmi voi aduce aminte de legământul strămoșilor lor,

pe care i-am scos din țara Egiptului înaintea ochilor neamurilor, ca să le fiu Dumnezeu: Eu sunt Domnul. Leviticul 26:38–45.